

DECIZIA nr. 986/2014
privind soluționarea contestației formulată de
S.C. .X. S.R.L.,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 80739/07.11.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, cu adresa nr. x/28.10.2014 înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 80739/07.11.2014, asupra contestației formulată de SC .X. SRL – CIF ..., cu sediul în București, Bld. X, nr. x, bl. x, et. x, ap. x, Sector 3.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice sub nr. .x./09.10.2014 îl constituie Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 12/2008 nr. .x./16.09.2014, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 30.09.2014, prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în cuantum total de x lei, după cum urmează:

- | | |
|---|--------|
| - Impozit pe veniturile microintreprinderi | x lei, |
| - CAS angajator | x lei, |
| - CAS asigurat | x lei, |
| - Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator | x lei, |
| - Contribuția de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați | x lei, |
| - CASS angajator | x lei, |
| - Contribuția angajator la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale | x lei, |
| - Impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor | x lei, |
| - Contribuții pentru concedii și indemnizații | x lei, |
| - CASS asigurați | x lei, |
| - Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator | x lei. |

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.R.F.P.B. este investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. SRL.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin contestația formulată societatea solicită admiterea contestației, precizând că conform art. 130 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani, iar în cazul de speță acest termen s-a prescris în data de 25.01.2014.

II. Prin Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 12/2008 nr. .x./16.09.2014 organele de impunere ale Administrației Sector 3 a Finanțelor Publice au comunicat societății obligații fiscale aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderi, impozitului pe veniturile din salarii, precum și a contribuțiilor sociale aferente salariilor în sumă totală de x lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile societății contestatate și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a comunicat în cadrul perioadei de prescripție decizia de impunere din oficiu pentru obligații

fiscale aferente perioadei de raportare 12/2008, în condițiile în care termenul de prescripție pentru această perioadă a început să curgă de la 01.01.2010.

În fapt, conform documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că societatea contestată SC .X. SRL figurează în Registrul contribuabili sector 3 din data de 12.04.2005, având în vectorul fiscal următoarele obligații de declarare:

- impozit pe veniturile microîntreprinderilor:
 - 15.04.2005 – 31.12.2009 – trimestrial;
 - 01.02.2013 – prezent – trimestrial.
- impozit pe veniturile din salarii și contribuțiile aferente salariilor:
 - 01.01.2007 – 31.12.2009 – trimestrial;
 - 01.01.2010 – 30.09.2011 - lunar;
 - 01.10.2011 – prezent – trimestrial.

Urmare nedeunerii declarațiilor cod 100 și 102 aferente trimestrului 4 din anul 2008, respectiv luna decembrie 2008, pentru taxele și impozitele prevăzute în vectorul fiscal, organele fiscale au emis decizia de impunere din oficiu nr. .x./16.09.2014 prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în sumă totală de x lei.

Prin contestația formulată societatea invocă prescrierea dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale.

În drept, potrivit art. 83 alin. (4) și alin. (4¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. [...]

(4¹) Contribuabilul poate depune declarația fiscală pentru obligațiile fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere prin care au fost stabilite din oficiu obligațiile fiscale, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Decizia de impunere se desființează de organul fiscal la data depunerii declarației fiscale.”

Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, aprobată prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.392/2011 stabilește următoarele:

„Capitolul I – Dispoziții generale

[...]

2. Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă se aplică pentru obligațiile fiscale cuprinse în vectorul fiscal. Stabilirea obligației de plată se efectuează pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție cuprins(ă) în vectorul fiscal atașat fiecărui contribuabil și pentru fiecare perioadă fiscală pentru care nu au fost depuse declarații, conform legii, prin estimare, după regulile proprii impozitului, taxei sau contribuției supuse impunerii din oficiu.

3. Stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor se face în cadrul perioadei de prescripție și nu privește perioadele pentru care obligațiile fiscale au făcut obiectul unei inspecții fiscale.

Cuantumul impozitelor, taxelor și contribuțiilor se stabilește sub rezerva verificării ulterioare. [...]

„Capitolul II - Stabilirea din oficiu a obligațiilor de plată

[...]

2.6.6. În cazul în care, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere din oficiu, contribuabilul depune declarația fiscală privind obligațiile care au format obiectul acestei decizii, decizia de impunere din oficiu se desființează la data depunerii declarației fiscale, fiind aplicabile prevederile art. 47 din Codul de procedură fiscală. [...]"

Având în vedere prevederile legale sus menționate se reține că în cazul contribuabililor care aveau obligația declarării impozitelor, taxelor și contribuțiilor cuprinse în vectorul fiscal și nu și-au îndeplinit această obligație, conform legii, organul fiscal are obligația de a stabili din oficiu a impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă cuprinse în vectorul fiscal, în cadrul perioadei de prescripție.

De asemenea, prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale este prevăzută prin prevederile Codului de procedură fiscală, potrivit cărora:

„Art. 91 Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzută la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel. [...]"

iar pct. (1) din art. 23 privind nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale precizează:

„Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.”

Din textul de lege invocat mai sus, rezultă că dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, (cu excepția cazului în care legea dispune altfel), iar termenul de prescripție începe să curgă de la 1 ianuarie a anului următor în care s-a născut creanța fiscală.

În cazul de speță nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale intervine la **termenul scadent de depunere a declarațiilor privind obligațiile de plată** la bugetul de stat și la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că SC .X. SRL nu a depus declarațiile 100 și 102 aferente trimestrului 4 din anul 2008 în termenul scadent, adică până la data **25 ianuarie 2009, data în care s-a născut creanța fiscală**. Drept urmare termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale începe să curgă de la data de 1 ianuarie 2010.

Astfel, se reține că organul fiscal a emis și comunicat decizia de impunere din oficiu contestată în cadrul perioadei de prescripție, termenul de prescripție pentru obligațiile fiscale aferente trimestrului IV/2008 începând să curgă de la data de 01.01.2010 și urmând a se împlini la data de 01.01.2015.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei temeiul de drept invocat de societate, având în vedere că aceasta vizează executarea silită a obligațiilor fiscale și nu stabilirea acestora prin titluri de creanță emise și comunicate în cadrul perioadei de prescripție.

Având în vedere cele mai sus prezentate, rezultă că organul fiscal a respectat dispozițiile legale privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, pentru perioada deraportare 12/2008, drept pentru care, urmează a se dispune respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC .X. SRL, cu privire la

obligații fiscale în sumă de x lei individualizate prin decizia de impunere din oficiu nr. .x./16.09.2014 emisă de AS3FP.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 23, art. 83 și art. 91 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și a procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, aprobată prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.392/2011

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele și contribuțiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă pentru perioada de raportare 12/2008 nr. .x./16.09.2014 emisă de AS3FP, cu privire la obligații fiscale aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderi, impozitului pe veniturile din salarii, precum și a contribuțiilor aferente salariilor, în sumă totală de x lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.